

Director

Narcís-Jordi Aragó

Redactor en cap

Xavier Carbó

Consell de redacció

Ramon Alberch, Jordi Casadevall, Josep Clara, Miquel Gil, Ferran Juncà, Jaume Marquès, Aurora Martín, Enric Mirambell, Joan Miró, Joaquim Nadal, Carles Sapena, Mariàngela Vilallonga

Maqueta

Enric Marquès

Col·laboradors d'aquest número

Ramon Alberch, Joan Albesa, Joan Baburés, Joan Badia, Joan Boada, Josep Brugada, Josep Capdeferro, Joan Carreres, Josep Clara, Jaume Fabre, Miquel Gil, Benet Julià, Jaume Marquès, Enric Mirambell, Joan Nogué, Enriqueta Pons, Quim Pla, Rafel Pujol, Assumpció Toledo, Joan M. Viader, Carles Vivó

Edició

Diputació de Girona

Redacció i administració

Servei d'Estudis, Documentació i Informació
Pujada de Sant Martí, 5. Telèfon 205700
Apartat de Correus, 11. 11080 Girona
17004 Girona

Impressió

Tallers gràfics Dalmau Carles, Pla, S.A.
Joan Maragall, 36
17002 Girona

Diposit legal GE-54-1985
ISBN 0122-2663

Revista de Girona no s'identifica necessàriament amb l'opinió que expressen els articles signats.

Salvem les nostres arrels

Girona ha estat escenari d'un debat català sobre l'espoli dels jaciments arqueològics, amb un títol que no podia ser més expressiu: "La destrucció de les arrels de Catalunya".

Hom assegura, amb lletres grosses de titular periodístic, que absolutament tots els jaciments arqueològics catalans coneguts s'han vist manipulats i degradats per persones alienes, que poden anar des de les bandes organitzades fins als solitaris destructors sense escrúpols, i des dels afeccionats romàntics fins als simples buscadors de tresors. Els gironins coneixem els fets vandàlics ocorreguts darrerament en alguns jaciments de les nostres comarques teòricament protegits per l'Administració, com la Fonollera a Torroella de Montgrí, Serra i l'Illa d'en Reixach a Ullastret, l'Arbreda a Serinyà i Puig Alt a Roses: sobre aquesta necròpolis a punt de desaparèixer el lector trobarà una informació detallada i un crit d'alerta en aquest mateix número.

Tant en els jaciments rurals –víctimes de les empreses urbanitzadores o dels particulars armats de detectors de metalls– com en els urbans –menystinguts per manca d'una ordenació territorial adequada– i en els submarins –sense altra protecció natural que la de l'aigua–, s'ha fet palès que els espoliadors, en destruir o impedir el treball científic i metòdic dels professionals, poden anul·lar irreversiblement la informació existent sobre un període de l'evolució històrica. Perquè allò que importa en arqueologia no és l'objecte en ell mateix, sinó la informació que proporciona quan es pot estudiar en el seu context i amb disciplina arqueològica. I això és justament el que impedeix de fer la intervenció irresponsable dels incontrolats.

Els entesos no creuen que la nova llei del Patrimoni Històric de l'Estat espanyol pugui ajudar gaire a resoldre la desvalguda situació actual, i d'altra banda acusen l'Administració autonòmica d'haver heretat els vicis de la central a l'hora de gestionar les competències que li han estat encomanades. Per això creiem que ha arribat l'hora de sensibilitzar directament l'opinió pública –Institucions i poble– a favor del patrimoni històric-arqueològic, i de fer entendre que la seva vigilància i salvaguarda ens pertocuen a tots. Perquè l'arqueologia, en definitiva, és la història de tots emmagatzemada en el sòl: l'eina imprescindible que tenim per conèixer el nostre passat i la raó mateixa de la nostra existència. Posats, doncs, a lluitar per la salvació de tantes realitats que veiem amenaçades, comencem per mentalitzar-nos sobre l'obligació elemental de salvar l'amagat i silenciós patrimoni arqueològic, testimoni eloqüent i indispensable per a la comprensió i la pervivència de les nostres pròpies arrels.